

quedaran algun temps a Europa.

Em plauria molt meure-us aviat. Per Pasqua penso passar una quinzena a Roses. Si us ve bé i us plau, no serà gens difícil organitzar una sentada amb en Pla.

19 de març del 1954

Sempre cordialment vostre,

Sr. Pompeius Pascual
HORTES, 10
G I R O N A

Estimat amic Pascual:

Moltes gràcies per la vostra simpàtica lletra i l'atenció que heu tingut posant-me en relació amb J. Ferrater Mora. Precisament, a través dels Manent he pogut llegir algunes de les seves obres -entre les quals "Les formes de vida catalanes"- i m'he fet càrrec del gran valor intel·lectual i humà que contenen. Si és de plàneyer que estigui tan llany de nosaltres i no pugui contribuir directament al redreçament del país, en canvi ens hem de felicitar que els catalans comptem des d'ara amb una capacitat filosòfica tan eminent i tan arrelada a tot allò que és tan nostre. Dia vindrà en què totes les capacitats, ara escampades, es puguin utilitzar en refer els nostres quadres intel·lectuals i científics. Mentrestant, m'ha sabut molt greu no poder aprofitar els escrits d'En Ferrater per a completar els meus punts de vista en el llibre que sabeu. Aprovat amb grans treballs per la Censura, no em veig amb cor per retocar-lo fent una glosa de les idees ferraterianes. Però hi al·ludiré d'una manera o altra.

Encara que la distonia no em deixa bellugar al meu gust, aquest hivern he fet una tasca important. Com segurament us ha dit en Pla, es mou entre les pregoneses de la nostra societat una onada grandiosa. Reconèixer-la m'ha estat fàcil. Donar-li contingut i direcció em serà bon troç més difícil. Però cal aprofitar-la, per tal que quan es reconegui generalment sobre la superfície i avanci gegantina i es desfermi sobre tota aquesta angoixosa vida actual, servi el camí i la força de les generacions que l'han precedit. No en dubto del bon èxit si els bons amics m'auxilien en una obra que és superior a les meves soles possibilitats.

Gràcies per les vostres paraules sobre el meu Joan II. Era quelcom que m'havia de treure de sobre abans de posar-me a la tasca d'historiar el nostre segle XIX i d'establir les bases per a una correcta orientació formal de les futures forces socials del país.

Els Aiguadé han sortit de Xile; però a causa d'un cert incident entre la muller d'en Cristià i la Biennal d'Art de l'Institut de Cultura Hispànica, no els ha deixat entrar. Així doncs, el meu cunyat Rahola està ara a Paris, saludant-los. No sé si ells es